

Papilio (tentorium nam contubernii)

HISTORYCZNIE

Był to podstawowy namiot mieszkalny w **castrum**, przeznaczony dla jednego **contubernium**, czyli ośmioosobowej grupy legionistów stanowiących najmniejszą jednostkę organizacyjną armii.

Namioty tego typu rozmieszczano w regularnych rzędach, zgodnie z rygorystycznym planem obozu, w obrębie wyznaczonej przestrzeni danej centurii. Każde contubernium dzieliło jeden namiot, który był wykonany najczęściej ze skóry i miał prostą, funkcjonalną konstrukcję, łatwą do rozstawienia i złożenia podczas marszu.

Wewnątrz znajdowało się miejsce do spania oraz przechowywania podstawowego ekwipunku żołnierzy. Dodatkowo contubernium dysponowało wspólnym wyposażeniem, takim jak naczynia, narzędzia czy sprzęt do przygotowywania posiłków, choć część z nich przechowywano również na zewnątrz namiotu.

Tentorium contubernii było nie tylko miejscem odpoczynku, ale też podstawową przestrzenią życia codziennego legionistów – to tutaj budowano więzi, organizowano obowiązki i funkcjonowano jako mała, zgrana grupa w ramach większej struktury legionu.

W NASZYM OBOZIE

W naszym **castrum** jest to podstawowy namiot mieszkalny, przeznaczony dla czterech legionistów tworzących najmniejszą jednostkę organizacyjną.

Każdy taki namiot zamieszkuje stała czwórka, na której czele stoi **decanvs** – dowódca odpowiedzialny za organizację życia wewnątrz namiotu. Od jego **cognomen** namiot jest podpisany (con Vagini, con Holi...), co ułatwia identyfikację oraz podkreśla strukturę i dyscyplinę w obozie.

Namiot stanowi wspólną przestrzeń mieszkalną, w której przechowywany jest ekwipunek oraz odtwarzane są realia życia legionowego. Szczególny nacisk kładzie się na utrzymanie porządku – zarówno ze względów praktycznych, jak i w celu zachowania odpowiedniego poziomu rekonstrukcji. Wszelkie współczesne przedmioty powinny być starannie ukryte, tak aby nie zaburzały historycznego charakteru obozu.